

stor eller kan være så stor. At det er sådan, kan de fleste danskere forstå, for også for mange af os ville det være et stort spring at skifte statsborgerskab.

Derfor er der al mulig grund til at vise respekt for den beslutning, de 1.878 og med dem deres børn har taget. Det er også, fordi det at få dansk statsborgerskab kræver en indsats, og vi kunne mærke den stolthed over, at den indsats var lykkedes, da vi havde statsborgerskabsdagen forleden dag. For de 1.840's vedkommende i lovforslaget er der tale om, at de er optaget efter de hidtil gældende regler, mens 38 af ansøgerne er optaget efter de nye retningslinjer, der ikke kræver en mindre indsats, hvad angår dansk kundskaber og viden om dansk kultur, historie og samfundsforhold.

Fra Venstres side vil vi gerne anerkende indsatsen, og vi vil gerne byde velkommen også til de rettigheder og pligter, der følger med at få dansk statsborgerskab. For selv om det igen er vigtigt at understrege, at et menneske med tidsubegrænset opholdstilladelse kan leve trygt her med en lang række goder, herunder en lang række retsgarantier, så medfører statsborgerskabet yderligere muligheder: at man får adgang til at stemme til Folketinget, og at man altså også får et dansk pas.

Jeg kan ikke lade være med at sige, at vi glæder os til at se en stor part af de nye statsborgere til næste forårs statsborgerskabsdag herinde, for det er spændende også for os andre at deltage i samtalen med dem om, hvad der har ført til deres beslutning. Men indtil da ønsker vi hjertelig tillykke med optagelsen på lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jeg deler naturligvis ordførerens lykønskning til de nye danske statsborgere. Vi har jo haft en diskussion, eller jeg har i hvert fald prøvet at rejse en diskussion om, at der er 120 mennesker, som ikke får statsborgerskab ved denne lejlighed, på grund af at indfødsretstesten har været forsinket. Det kunne jeg godt tænke mig at ordføreren forholdt sig til.

Kl. 18.05

(Kort bemærkning).

Britta Schall Holberg (V):

Ja, den sag har vi jo drøftet, og jeg må indrømme, at vi for Venstres vedkommende er af den opfattelse, at hvis der var tale om, at der var sket en eller anden uoprettelig skade ved, at disse

120 mennesker skulle vente, til de kunne komme med på det kommende lovforslag, så kunne man have overvejet at gøre et eller andet ved det. Men det er der, så vidt jeg overhovedet er overtydet om, ikke noget der taler for.

Så derfor mener jeg, man må sige, at der er sket det beklagelige, at det varede lidt, inden den prøve kunne komme på banen, om jeg så må sige, og det er altså gået ud over de 120 mennesker, som må komme med på næste lovforslag.

(Kort bemærkning).

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jeg forstår det, ordføreren siger, sådan, at der på grund af smøl i Integrationsministeriet er 120 mennesker, der har fået deres statsborgerskab på et senere tidspunkt, end det ellers var meningen. Det er da noget ærgerligt, for nogle af de her mennesker har måske, som ordføreren var inde på, haft lange og svære overvejelser først, før de så har besluttet at søge om et dansk statsborgerskab, og endelig er de kommet dertil, hvor de kunne få det.

Det har ikke nogen uoprettelig skade, siger ordføreren, men hvis nu ordførerens partikollega, statsministeren, vælger at udskrive folketingsvalg, kan det jo godt være, at det for den enkelte føles som en uoprettelig skade, at man ikke får lov til at deltage i demokratiet. Det kan også være, at nogle af de pågældende ønsker at søge nogle af de job, hvor man kræver dansk statsborgerskab.

Der kan være forskellige problemer, som måske ikke er uoprettelige i den forstand, at man ikke kan ændre det senere, men et valg er et valg, og det er da ærgerligt, når man nu endelig er blevet borger i et demokratisk samfund, at man så ikke kan være med til at stemme på grund af smøl i et ministerium.

(Kort bemærkning).

Britta Schall Holberg (V):

Nu tror jeg ikke, hr. Ammitzbøll behøver at være nervøs for, at et folketingsvalg skal komme før det næste indfødsretslovsforslag, så det tror jeg vi skal lade ligge. Og så sagde jeg ikke noget om smøl. For enhver, der kender lidt til det administrative arbejde herinde, vil vide, at når man sætter sådan noget på skinner som den prøve, der her er tale om, kan der indtræffe nogle situationer, hvor man må sige: Vi nåede det altså ikke til tiden. Det er ikke udtryk for smøl.